

[Finansministeren.]

man i alt Fald ikke med Glæde kunde stemme for Lovforslaget. I den Henseende vil jeg gerne sige, at dèr er jeg ganske paa Linie med de ærede Ordførere. Jeg ved, at min Forgænger paa denne Plads ikke med Glæde har stillet Forslag om denne Lovgivning, og det er heller ikke med Glæde, at jeg har stillet Forslag om, at den skal forlænges. Vi handler her alle sammen under Tryk af Nødvendigheden, og jeg for mit Vedkommende ser saadan paa denne Lovgivning, først og fremmest paa den Omsætningsafgift paa Manufakturvarer, der er Tale om, at det bør være noget af det første, man skal afvikle, naar Statens Økonomi er blevet fri for det Tryk, der i Øjeblikket hviler paa den.

I øvrigt har jeg Indtryk af, at selv om Befolkningen ikke kan undgaa at mærke Trykket af en saadan Lovgivning, har man de allerfleste Steder Forstaaelsen af den alvorlige Situation, som Landets Finanser befinder sig i, og man har Forstaaelsen af, at det er af afgørende Betydning, at vi — saa vidt det overhovedet er gør ligt — holder Orden i vort Driftsbudget.

Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet fra de fire første ærede Ordførere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: I Anledning af den højtærede Finansministers Bemærkning om den Maade, hvorpaa Tallet 243 Mill. Kr. som et bebudet Underskud skulde opfattes, vil jeg gerne have Lov til at sige, at jeg er fuldt paa det rene med, at Ministeren søger dette Lovforslag gennemført for at kunne bringe Underskuddet ned ved at tage Provenuet fra dette Lovforslag til Indtægt ogsaa i det kommende Finansaar for første Halvdels Vedkommende. Men jeg gjorde udtrykkelig den Bemærkning, at for at naa ned mod Balancepunktet vilde det sikkert blive nødvendigt for den højtærede Minister til næste Aar at komme tilbage med dette Lovforslag eller, hvis Ministeren er blevet sporet af den Opfindsomhed, som de strengeste Kritikere her har udvist, at finde nye Veje til at undgaa Underskuddet — det sidste Haab, tror jeg dog ikke vil være saa forfærdelig meget værd.

Dernæst skal jeg i Anledning af Diskussionen om, hvorvidt Chokoladeafgifterne skulde forhøjes fra 20 til 30 pCt. for visse Grupperes Vedkommende, sige, at for mit Partis Vedkommende er der her ingen

Vanskeligheder. Vi har intet at indvende imod, at den Procentsats, som staar i den nuværende Lov, bliver staaende; hvis det kan være et Bidrag til Lovforslagets hurtige og nemme Gang gennem Rigsdagen, saa er vi parate.

Hartel: I Anledning af den højtærede Finansministers Bemærkninger om det Ændringsforslag, vi stillede sidste Aar, vil jeg ganske kort sige, at det gik ud paa, at Omsætningsafgiften for Garn, Traad og Metervarer og Klædningsstykker af enhver Art bortfaldt, medens den blev bevaret paa de mere luksusprægede Ting som Pyntefjer, Kunstblomster, Pelsværk, Linoleum og Voksdug o. s. v.

Naar Ministeren undskylder den ringe Frist, vi har haft til Gennemgang af Lovforslaget, dermed, at det i det store og hele er uforandret, vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at det maa være Tingets Medlemmers, specielt Ordførernes Pligt og Ret at gennemgaa Forslaget og undersøge, hvor det er ændret, og hvor det er forblevet uændret. Og den højtærede Minister maa tilgive mig, men jeg er ikke i Stand til paa de 5 Kvarter, vi har haft i Dag, at gennemgaa de 15 Sider, som dette Forslag udgør, plus en Side Bemærkninger, og sammenholde det med tidligere Aars Forslag og Ordførertaler. Det magter jeg ikke; jeg tror heller ikke, den højtærede Minister ved nærmere Eftertanke vil forlange det, og jeg tror heller ikke, han selv er i Stand til at præstere det.

Valdemar Sørensen: Om det omtalte Punkt i § 36 vedrørende Værdiforhøjelsen fra 20 til 30 pCt. for Chokoladevarers Vedkommende sagde den højtærede Finansminister ganske det samme som jeg, at der ikke laa fiskale Hensyn derunder. Jeg kunde jo kun gætte paa det, den højtærede Minister kunde sige os med Sikkerhed, at der ikke laa fiskale Hensyn under denne Ændring. Det har jeg heller ikke troet, at der gjorde, men der laa netop det, som jeg pegede paa, og som Ministeren altsaa bekræftede, at det, man var ude efter, det var, at man paa Forhaand, med Henblik paa en fremtidig Ordning, vilde skabe en bedre Balance mellem indførte Varer og danske Fabrikater. Jeg lægger udtrykkelig Vægt paa, at man siger „paa Forhaand“, for Ministeren sagde i samme Aandedræt, at der kom ikke noget udenlandsk ind nu, saa hvis man ikke vil have denne Ændring for Fremtidens Skyld, hvorfor vil man saa have den? Jeg er meget taknemmelig for, at den højtærede Finansminister tilsiger sin Medvirken til, at man